சைவ சிராத்த ரகசியம்

தேவகோட்டை சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கப்பிரசுரம்.

சிராத்தம் - சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது. சைவசிராத்தம் - சைவசமயிகளுக்குரிய சிராத்தம். ரகசியம் - அதன் உண்மைக் கருத்து.

சிராத்தம், பிண்டம், தருப்பணம் என்னும் கிரியைகளை அநேகர் இன்னது செய்கின்றோம் என்னும் உணர்வின்றிக் கடமைக்கு மாத்திரம் செய்து வருவதால், அவற்றின் உண்மைக் கருத்துகளை வெளியிடுதல் அவசியமாகும்.

சிராத்தமாவது இறந்துபோன பிதா மாதா, பிதாமஹர் (பாட்டன்), பிதாமஹி (பாட்டி), பிரபிதாமஹர் ((முப்பாட்டன்), பிரபிதாமஹி ((முப்பாட்டி), முதலானவர்களிக் குறித்துச் செய்யப்படுங் கிரியையாகும்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் நாயனார் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை" என இவ்வைந்தனையுந் தலையாய அறம் என எடுத்துக் கொண்டு, இவற்றுள்ளுந் தென்புலத்தார் கடனோம்புதலே தலைமையிற்றலைமை பெற்ற அறமென முதற்கண் வைத்து ஓதுவாராயினர். அதனாலும் ஒருவன் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளுள் இது மிகச் சிரத்தையோடு தப்பாது செய்யப்பட வேண்டுவ தென்பது இனிது புலப்படும்.

இனி, ஒருயிர் இத்தூல வுடம்பைவிட்டு நீங்கும் போது அணுவளவாயிருக்குந் தனது சூக்கும உடம்போடு செல்லும். சென்று முன் செய்த கன்மத்துக்கேற்பச் சுவர்க்கம், நரகம், பூமி என்னுமிடங்களில் மீளவும் பிறக்கும். அப்படிப் பிறக்குங்காலத்துச் சுவர்க்கத்திலே பூதசாரவுடம்பையும், நரகத்திலே பூதவுடம்பையும், இப்பூமியிலே பூதபரிணாமவுடம்பையும் அடையும். இது எல்லார்க்கும் பொதுவாயதோர் விதியாம்.

சைவசமயத்திலே பிறந்து சிவதீக்ஷை பெற்றுச் சமயாசாரங்களை விதிப்படி உண்மையாக அனுட்டித்தவர் இறந்த பின் நரகத்தை யடையார்; இப்பூமியினும் வந்து பிறவார்; சுவர்க்கத்தினும் புகமாட்டார். பிரகிருதி சமபந்தமான பதினான்கு லோகங்களடங்கிய இந்த அண்டப்பரப்பிலாவது, இது போன்ற மற்றெந்த அண்டப் பரப்புகளிலாவது பிறவியடையார். பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட சிவலோகத்தை யடைவர். சிவலோகத்தினும், சமயதீக்ஷை பெற்றோர் உருத்திரபரதத்தையும், விசேட தீக்ஷை பெற்றோர் ஈசுர பதத்தையும், நிருவாண தீக்ஷை பெற்றோர் சதாசிவபதத்தையும் அடைவர். நிருவாண தீக்ஷை ஞானவதி, கிரியாவதியென இரு திறமாம். ஞானவதி தீக்ஷை பெற்றோர் சதாசிவ பதத்தினும் மேற்பட்ட சிவசாயுச்சியுமான பரமுத்தியை யடைவராதலின், அவரொழிந்த கிரியாவதி தீக்ஷை பெற்றவரே சதாசிவ பதத்துக்கு

உரியவாரவரென உணர்க. இனி, இறந்தவர்க்குரிய இத்தூல உடம்பேயன்றி மற்றை யுலகங்களில் வரக்கடவனவாய தூலவுடம்புகளின் சம்பந்தமும், அவற்றிற்குக் காரணமான சஞ்சிதகன்மமும், சூக்கும உடம்பும், அந்தியேட்டிக் கிரியையினாலும், தகனக்கிரியையினாலும் ஒழியும். சபிண்டீகரணத்தால் அவ்வுயிர் சிவலோகத்தையடையும். சிவ லோகத்திலே பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பிதாமகருடைய உயிர் சண்டபதத்தில் சண்ட சொரூபமாகவும், பிரபிதாமகருடைய உயிர் கணாதீசபதத்தில் கணாதீச சொரூபமாகவும் இருக்கும். இவர்களுக்குத் தலைவராக முறையே ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசரென்னும் மூவரும் அதிதெய்வங்களாக இருப்பர். இதனால், பிதிர்ப் பிதாமஹ பிரபிதாமஹர்களாகிய தெய்வங்களாய்ச் சிராத்தாதிகளில் வழிபாடு செய்வதற்குரியவர் ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசர்களாவர் என்று அறியத்தக்கதாம்.

இனி, சிராத்தம் ஏற்பதற்குரியவர் சிவதீக்ஷை பெற்ற சைவாசாரியரேயாவர். ஆசாரியரை ஒரு விக்கிரகமாக வைத்து, அவரிடத்து அப்பிதிர்தேவதைகளான ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசர்களை ஆவாகனஞ் செய்து அத்தெய்வசொரூபமாயிருக்கும் ஆசாரியர்களுக்கு அன்னம் அளித்துத் திருப்தி செய்வித்தலே சிராத்தக் கிரியையாம். அன்னமாகப் பாவித்து ஆமமளித்தலும் அதற்கொத்ததேயாம். ஆசாரியர் உண்ட அன்னம் அவரிடத்து ஆவாகிக்கப்பட்டுப் பிரசன்னமாய் விளங்கும் பிதிர்கள் உண்டதாகவே கொள்ளப்படும். அதன் பின்பு பிண்டமிடுவது எதன் பொருட்டென்னில், ஒரு வேளை அப்பிதிர்கள் சிவபதத்தையடையாது சூரிய லோகத்திலிருக்கவுங் கூடுமாதலால், சூரியலோகத்திலிருக்கும் அவர்களுக்குச் சிவலோகத்துக்குரிய சரீரத்தையுண்டாக்கி முந்திய பிதிர்களோடு சேர்ப்பிக்கும் நோக்கமாகவாம். பிண்டம் - சரீரம், பிண்டமிடுதல் - சரீரத்தையுண்டாக்குதல். இக்கிரியையினால் சூரியலோகத்துத் தங்கிய பிதிர்கள் சிவலோகத்தையடைவர். அதன் பின்னும் திலோதக தருப்பணஞ் செய்தல் எதற்காகவெனில், இறந்து போன உயிர் சூரியலோகத்தையும் அடையாது, இங்கு தானே இருக்கவுங் கூடுமாதலால், அவ்வுயிர் சூரியலோகத்தை யடையுமாறு அதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைச் செய்தலாம்.

திலம் என்னும் சொல்லின் பொருள் பிதிர்லோகஞ் செல்வது என்பதாம். சூரியனிடத்துள்ள சில அணுக்கள் எள்ளினிடத்து மிருக்கின்றன. அதனால் சூரியகிரணத்தினால் ஆகரிஷிக்கப்பட்டுச் சூரியலோகத்தை யடையத்தக்க இயற்கை அவ்வெள்ளிலிருக்கிறது. உதகமும் இயல்பாகவே சூரியகிரணத்தால் ஆகரிஷிக்கப்பட்டு மேற் செல்லுந் தன்மையதாம். தருப்பை அதியுஷ்ண பதார்த்தம்; தன்னிடத்தடைந்த பொருளை மேற்செலுத்தும் ஆற்றலுள்ளது.

அதனால், தருப்பையை ஆசனமாக இட்டு, அதன் மேல் முடிந்த தருப்பையைச் சரீரமாக வைத்து, அதில் இறந்த பின் ஒரிடத்தையுமடையாது கிடக்கும் உயிரை

ஆவாகனஞ் செய்து திலோதக மளித்தால், அத்திலோதக சம்பந்தமான உயிரும் சூரியகிரணத்தால் ஆகரிஷிக்கப்பட்டுச் சூரியனையடையும். பின்பு அங்கிருந்து சிவலோகஞ் செல்லும்.

இன்னும் சில விஷயங்கள் இங்கு விவரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றன. இத்தூலவுடம்பை விட்டுப் புறப்பட்ட உயிர் சூக்கும வுடம்பையுடையதாய்ப் பகற்பொழுதில் மத்தியானத்துக்கு முன் இறந்தால், சூரிய கிரணத்தால் இழுக்கப்பட்டு விரைவில் அச்சூரியலோகத்தை யடைந்துவிடும். சாயங்காலத்தி லிறந்தால் சூரிய கிரணத்தா லிழுக்கப்பட்டுச் செல்லினும் இடையில் சூரியாஸ்தமனமாகி விடுதலால் மத்தியிலுள்ள சந்திரமண்டலத்தில் தங்கிவிடும். சூரியமண்டலம் போலச் சந்திரமண்டலமும் பிதிர்லோகமாய் விளங்கும் சில உயிர்கள் சந்திரமண்டலத்தையும் அடைய இயலாது சமீபத்திலுள்ல மேகமண்டலத்திலேயே தங்கிவிடும். அவை பின்பு மழைத்துளி பனித்துளிகளோடு திரும்பிப் பூமிக்கு வந்து விடும். இரவில் இறந்த வுயிர்கள் இங்கு தானே தங்கிவிடும்.

சந்திரமண்டலத்தையடைந்த உயிர் மீள இங்கு திரும்பமாட்டாது; சூரியலோகத்தையடைந்து, சிவலோகஞ் சென்றுவிடும். இச்செயல்கள் இவ்வாறிருத்தலால் இங்கு தங்கிய அல்லது மழைத்துளி பனித்துளிகளோடு இங்கு திரும்பிய உயிரை மீளவும் சூரியலோகத்துக் அனுப்பும் நோக்கமாகவே திலோதக தருப்பணஞ் செய்யப்படும்.

இன்னும், அமாவாசாகாலத்தில் மத்தியான்மாகிய பதினொரு மணி நேரத்தில் சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்று பட்டுப் பூமிக்கு நேரே பூரண கிரணங்களோடு நேர்படுதலால், அப்பொழுது செய்யப்படும் திலோதக தருப்பணத்தினால் இங்குள்ள யுயிரும் சந்திர மண்டலத்திற்றங்கிய உயிரும் சூரியலோகத்தையடைய ஏதுவாகும். அன்றி, தருப்பணம் உவப்பித்தலாதலால், சூரியலோக சந்திரலோகங்களிலுள்ல பிதிர்களுக்குத் திலோதகமாகிய உணவளித்து உவப்பித்தலும் திலோதக தருப்பணக் கிரியையாம்.

சூரியமண்டலத்தில் தென்பாகமே பிதிகளுக்குரிய இடமாம். அதனால், தெக்ஷிணாயனமும் அதனிலும் அவ்வயனத்து வரும் ஆடியமாவாசையும் பிதிர் தருப்பணத்துக்குச் சிறந்த காலமாக எண்ணப்படும்.

சூரியன் கன்னிராசியில் வரும் புரட்டாசி மாசத்தில் அத்தென்பாகத்தின் நடுவிடம் பூமிக்கு நேரே நிற்க, சந்திரனது அபரபக்கமாகிய தென்பாகமும் ஒருங்கு நேர் நிற்பதால், அச்சமயம் பிதிர் சிரார்த்தத்துக்கு விசேடமான காலமாம். அக்காலத்தை மகாளய பக்ஷமென்பர். மகா - பெரிய, ளயம் - ஒடுக்கம், பக்ஷம் - பக்கம், பிதிர்கள் சென்று

ஒடுங்கியிருக்கும் பக்கம் என்பது பொருளாம். அக்காலம் சிராத்தஞ் செய்வதற்கும் பிண்டமிடுதற்கும் தருப்பணஞ் செய்தற்கும் ஏற்ற சமயமாம்.

உயிர்கள் நற்கதியடைதற்குத் தடையாய் கன்மங்கள் பல விருப்பதால், ஒரு முறையினன்றிப் பலகாலும் சிராத்தம் பிண்டம் தருப்பணஞ் செய்வது ஆவசியகமாகும். ஒவ்வொரு அமாவாசைகளிலும், மாசப்பிறப்பு, கிரகணம், விஷுவம், அயனம் முதலிய விசேட காலங்களினும் தருப்பணஞ் செய்தலும் ஆவசியகமாம்.

இனி இக்கிரியைகளைச் சாஸ்திரங்கள் விதிக்கினும் அவ்வாறு நிகழக்கூடுமோவெனில், மந்திரங்களின் சக்தியினாலும், பாவிக்கும் மனோசக்தியினாலும், தெய்வபலத்தாலும் நிகழுமென்றுணர்ந்து கொள்க.

இப்படி இறந்த பின் பிதிரர் நற்கதியடைதற்கேற்ற கர்மங்களைச் செய்வதற்காகவே புத்திரப்பேறு வேண்டுமென்று நூல்கள் உரைக்கின்றன. அதற்குரிய இல்வாழ்க்கையையுஞ் சிறந்த அறமாக விதிக்கின்றன. தென்புலத்தார் கடனோம்பல் இல்லறத்தார் கடனென முதலில் விதித்தலும் அது நோக்கியே ஆதலால், சைவ சமயிகள் யாவரும் இப்பிதிர் கன்மங்களை மிகச் சிரத்தையோடும் இன்னது செய்கின்றோமெனப் பொருள் தெரிந்தும் சிவத்துவிசர் மூலமாகவும் செய்து வரக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். பிதிர் கன்மங்களை ஒழுங்காகச் செய்து வராதொழியிற் பிதிர் சாபம் பெற்றுச் சந்ததி நாசத்தையுமடைய நேருமென்றும், ஒழுங்காகச் செய்து வந்தால் பிதிர்களது ஆசீர்வாதம் பெற்றுச் சந்தான விர்த்தியையும் பெறுவார்களென்றும் தரும நூல்கள் ஓதுகின்றன.

இனி, மந்திரலோபம் கிரியாலோபம் நேர்ந்தாலும் பெரும் பாபமாம். இக்காலத்திலே சிவத்துவிசர் அல்லாதவர்களும் சைவ சமயிகளுக்குச் சிராத்தம் தருப்பணம் செய்கின்றோமென வந்து அவர்கள் கொடுக்கும் பொருளை மாத்திரம் பெற்றுக் கொண்டு, மந்திரமின்றியும் கிரியாலோபமாக்வும் செய்து வஞ்சிக்கின்றார்கள். அவர்கள் செய்யுஞ் சிராத்தமும், தருப்பணனும் எந்த மதம் எந்தச் சாஸ்திரங்களிலும் விதிக்கப்படாத சூனியச் செயலாயிருப்பதால் அவர்கள் செயலால் ஒரு பயனும் விளைய மாட்டாது. சிராத்தாதி கிரியைகளில் மந்திரம், கிரியை, பாவனை என மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. இப்பொழுது கிரியை செய்கிறவர்கள் பிதிரருக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரிப்பதில்லை. கந்தசண்ட கணாதீசர்களது மந்திரங்களை உச்சரிக்க் வேண்டியவிடத்து, “தகப்பனார்” “பாட்டனார்” “முப்பாட்டனார்” என்றும், ஆவாகனத்தில் மந்திரமன்றி ஆவாகனம் நம என்றும், கந்தபுஷ்ப தூபதீபங்களை உபயோகிக்கு மிடத்து மந்திரமின்றி, கந்தம் நம, புஷ்பம் நம, தூபம் நம, தீபம் நம என்றும், தருப்பிக்கும் போது பிதிர்களின் மந்திரம் உரையாது “திலோதகம் நம” என்றும் இப்படி அநேக கிரியைகளை மிகப் பிழையாகச் செய்கின்றார்கள். மந்திரம் உயிர் போலவும், கிரியை உடம்பு போலவும் இருப்பதால், மந்திரமின்றிச் செய்யப்படும் கிரியை உயிரில்லாத உடம்பு

போலாகும். ஆயிரக்கணக்கான பெரும் பொருள்களைச் செலவு செய்து அன்போடு நடத்து சபிகண்டீகரண முதலியவைகளையும் இப்படியே செய்து விடுகின்றார்கள்.

கடல்ன் கழித்துவிடோமென்று எண்ணுதலும், ஆலோசனையின்றிச் செய்தலும் நீதியல்ல.

சைவ சமயிகள் சைவாசாரியரைக் கொண்டு செய்வித்தால் இவ்வளவு நஷ்டம் நேரமாட்டாது. அறிவுடையோர் இவற்றைச் சிந்தித்துச் சிராத்தாதிகளைச் சாஸ்திரப்படி செய்து, தாமும் தமது சந்ததியாரும் பிதிர்களது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று இம்மை மறுமையாகிய இருமைப் பயனையும் ஒருங்கு பெறுவார்களாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.